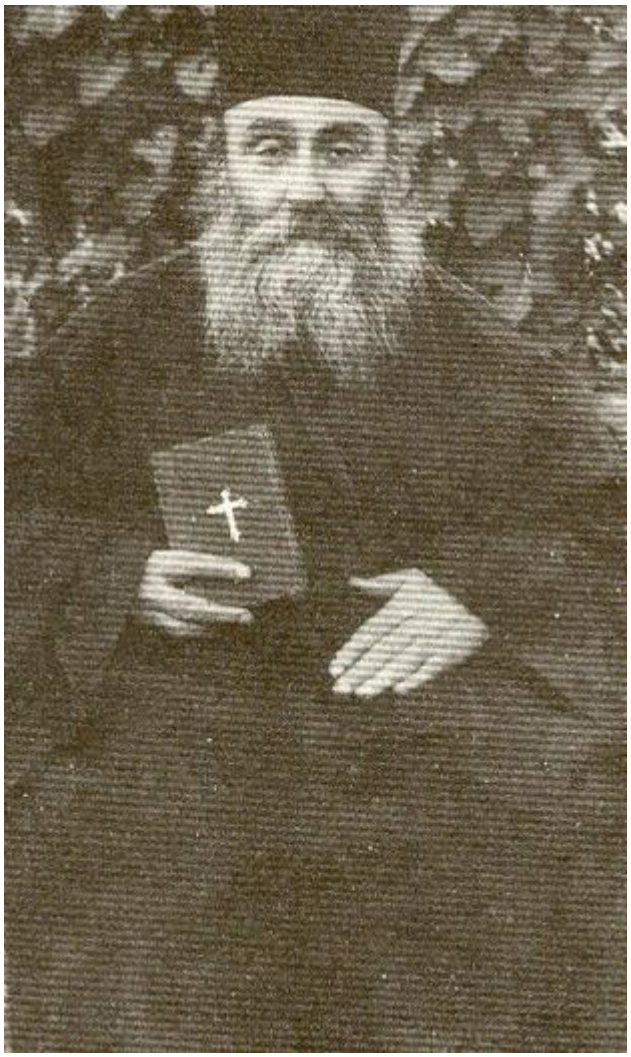
7 Ιουνίου 2015

Άγιος Νικόλαος Πλανάς: «Ερημίτης εν μέσω της πολυθορύβου πόλεως»

Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Ορθόδοξη πίστη

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΛΑΝΑΣ

«Ερημίτης εν μέσω της πολυθορύβου πόλεως»

Ο πατέρας του πέθανε νέος, τον άφηκε 14 ετών. Τον πήρε η μητέρα του μαζί με μια αδελφή και ήλθανε στας Αθήνας, αι οποίαι Αθήναι, μας έλεγε, άρχιζαν από την Ακρόπολη και έφθαναν ως την Παναγία τη Βλασσαρού.

Τον πάντρεψε η μητέρα του ετών 17. Μετά πέντε έτη εχειροτονήθη ιερεύς εις την εκκλησίαν του Προφήτου Ελισαίου το 1884. Δεν πέρασε πολύς καιρός, όταν ένας πατριώτης του τον παρεκάλεσε να τον λυπηθή γιατί κινδύνευε η περιουσία του από χρέος. Αμέσως προσεφέρθη ο πονόψυχος να βάλη την περιουσίαν του ενέχυρον, για

να σωθή ο πλησίον του, ώσπου τού την επήρανε και ησύχασε. Απαλλαγείς λοιπόν από τις κοσμικές και κτηματικές φροντίδες, επεδόθη ες ολοκλήρου, ψυχή τε και σώματι εις την ζωήν των μεγάλων ασκητών της ερήμου, εν μέσω της πολυθορύβου πόλεως των Αθηνών.

Κατ' αρχήν έγινε εφημέριος εις τον Άγιον Παντελεήμονα, εις τον Νέον Κόσμον. Η ενορία του απηρτίζετο από... 13 οικογένειας. Εις το διάστημα της εφημερίας του, τον επεσκέφθη ένας ιερεύς άνευ ενορίας, τον παρεκάλεσε να συλλειτουργήσουν, και αυτός ως καλός και αγαθός τον εδέχθη ολοψύχως. Αυτός όμως ο ιερεύς τα συνεφώνησε με τούς τότε επιτρόπους της εκκλησίας του Αγίου Παντελεήμονος, τον έδιωξαν και τον έστειλαν εις την εκκλησίαν τού Αγίου Ιωάννου της οδού Βουλιαγμένης (τον «Κυνηγόν», ως τον έλεγαν τότε). Η ενορία της εκκλησίας αυτής απηρτίζετο από... οχτώ οικογενείας! Και η πληρωμή τού ιερέως ήτανε ένα κομμάτι κρέας από το μανάρι των Απόκρεω ή των Χριστουγέννων. Αυτό δεν τον πείραζε, είχε κεφάλαιον την νηστείαν. Αρκεί να είχε εκκλησία να λειτουργή.
Αυτός ο διωγμός από την εκκλησία τού Αγίου Παντελεήμονος τού έφερε μεγάλο ψυχικό πόνο. Μια βραδιά, φεύγοντας από τον Άγιο Ιωάννη για να πάη στο σπίτι του, έκλαιγε στο δρόμο. Έρημος ο τόπος τότε.

Βλέπει άξαφνα στο δρόμο ένα νεαρό παλληκάρι και τού λέγει: Τι κλαις, πάτερ μου;

– Κλαίω, παιδί μου, γιατί με διώξανε από τον Άγιο Παντελεήμονα.

– Μη λυπείσαι, πάτερ μου, και εγώ είμαι πάντοτε μαζί σου.

Τού λέγει: Ποιος είσαι συ, παιδί μου;

– Εγώ, τού λέγει, είμαι ο Παντελεήμων, πού μένω στον Νέο Κόσμο- και τον έχασε αμέσως από εμπρός του. Αυτήν την οπτασίαν την διηγείτο ο ίδιος επί λέξει εις μίαν κόρη της συνοδείας του.

ΜΑΡΘΑ μοναχή
Πηγή περιοδικό ΣΥΝΑΞΗ ΤΕΥΧΟΣ 16 (από το βιβλίο Ο παπα Νικόλας Πλανάς Εκδόσεις «ΑΣΤΗΡ» Αθήνα 1979.)

ΨΗΦΙΟΠΟΙΗΣΗ:

Πηγή:Αντιαιρετικόν Εγκόλπιον www.egolpion.com